

תפ (ירושלים) 62032-01-25 - רונן חיים התשואל נ' מדינת ישראל

ת"פ (ירושלים) 62032-01-25 - רונן חיים התשואל נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 62032-01-25

רונן חיים התשואל

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

[09.11.2025]

כבוד השופטת סיגל אלבו

החלטה

האם יש צורך בקבלת אישור היועץ המשפטי לממשלה להגשת כתב אישום מחדש לאחר שכתב אישום הקודם בוטל בהסכמת המאשימה לצורך עריכת שימוע? זו השאלה הטעונה הכרעה.

רקע והליכים קודמים

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בת"פ 2308-11-23, המייחס לו החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונהיגת רכב בשכרות (להלן: "ההליך הראשון").

2. בדיון ההקראה שנערך ביום 28.1.24 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום. נוכח כפירת הנאשם בדיון, התיק הועבר לקביעת דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ, וכן מונה סניגור לנאשם, בשל העובדה שבאותה עת לא היה הנאשם מיוצג.

3. בדיון מיום 2.6.24 טען הסניגור כי יש מקום לבטל את כתב האישום בשל אי עריכת שימוע, וכי הוא מבקש שייערך שימוע לנאשם. המאשימה הסכימה לביטול כתב האישום בשל אי עריכת שימוע, בכפוף להצהרת הסניגור כי הוא מוותר על טענת שיהוי. בהחלטה מיום 2.6.24 הוריתי, בהסכמת המאשימה, על ביטול כתב האישום, על מנת לאפשר עריכת שימוע לנאשם.

4. לנאשם נערך שימוע, ולאחריו הוגש כתב אישום חדש בהליך זה.

5. לאחר כפירת הנאשם בהליך זה, התיק נקבע לדיון לפי סעיף 144 לחסד"פ.

6. בדיון מיום 28.10.25 טען כי הואיל וכתב האישום בהליך הראשון בוטל, לאחר שהנאשם כפר באשמה, הרי שמדובר בביטול כתב אישום לפי סעיף 94(ב) לחסד"פ, ומכאן שלצורך הגשת כתב האישום בשנית, יש צורך בקבלת אישור היועמ"ש, כפי שמורה סעיף 94(ג) לחסד"פ.

7. המאשימה הודיעה בדיון כי תפנה לקבלת אישור היועמ"ש בדיעבד, וכן תבדוק את הדברים לעומקם, ונקבע דיון נוסף ליום 30.11.25, על מנת לאפשר למאשימה לפנות לקבלת אישור היועמ"ש להגשת כתב האישום.

8. ביום 6.11.25 הודיעה המאשימה כי אין בכוונתה לפנות לקבלת אישור היועמ"ש, שכן לשיטתה אין צורך בקבלת אישור היועמ"ש ממספר נימוקים: האחד, החזרה מאישום נעשתה לפני שניתנה תשובת הנאשם לאישום, היינו לפי סעיף 94(א) לחסד"פ, ועל כן אין צורך בקבלת אישור היועמ"ש.
- השני, ביטול כתב האישום נועד רק על מנת לאפשר לנאשם הליך שימוע ולא בשל טעם אחר. משנערך הליך שימוע, אין מניעה להגיש את כתב האישום מחדש.
- שלישית, האמור בסעיף 94(ג) מיועד למקרים אחרים, כגון חזרת המאשימה מכתב האישום בהליך הוכחות או לאחר שניתנה תשובת מפורטת של הנאשם לאישום. במקרה זה, כתב האישום בוטל לצורך עריכת שימוע, ועל כן סעיף 94(ג) אינו רלבנטי.
9. בתשובה טען הסניגור, כי בדיון מיום 28.10.25 הודיע ב"כ המאשימה כי יפעל להשגת אישור בדיעבד, ובהחלטה נקבע כי מועד הדיון יידחה על מנת לאפשר למאשימה לפנות לקבלת אישור היועמ"ש. נטען, כי על המאשימה לציית להחלטת בית המשפט והיא אינה רשאית כעת לשנות את עמדתה.
10. עוד נטען, כי גם לגופו של עניין יש לדחות את טענות המאשימה, שכן כתב האישום בוטל בהסכמה, לצורך עריכת שימוע, זאת לאחר שהנאשם כבר בכתב האישום במספר הזדמנויות, ובין היתר, בדיון ההקראה מיום 28.1.24. מכאן שביטול כתב האישום נעשה לאחר תשובת הנאשם לאישום ועל כן חלות הוראות סעיפים 94(ב) ו-94(ג) לחסד"פ. דיון והכרעה
11. ראשית, אקדים ואומר, כי משהודיעה המאשימה כי תפנה ליועץ המשפטי לממשלה לצורך קבלת אישור בדיעבד להגשת כתב האישום, ומשהדיון נדחה לצורך כך, אין זה מן הראוי כי תחזור בה מהסכמתה. מכל מקום, גם לגופם של דברים, אין מקום לקבל את עמדת המאשימה.
12. סעיף 94 לחסד"פ מורה כדלקמן:
- "(א) חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית המשפט את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.
- (ב) בהסכמת התובע והנאשם רשאי בית המשפט לבטל אישום, בכל עת עד להכרעת הדיון, ודין הביטול יהיה כדין ביטול לפני תשובת הנאשם.
- (ג) אישום שבוטל, לפי סעיף קטן (ב), לא יוגש מחדש אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה ומטעמים שיירשמו."
13. בדיון מיום 28.1.24 בהליך הקודם, הודיע הנאשם כי הוא כופר בכתב האישום. כפירת הנאשם בכתב האישום בהליך הקודם היא בגדר "תשובה לאישום", והראיה לכך היא שהתיק הועבר לשמיעת ראיות, ונקבע דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ. משהודיע הנאשם בהליך הראשון כי הוא כופר בכתב האישום, הרי שניתנה תשובת הנאשם לאישום, זאת אף כי טרם ניתן מענה מפורט לאישום.
14. מכאן, שאין מדובר בביטול כתב אישום לפני תשובת הנאשם לאישום, ועל לא חל סעיף 94(א) לחסד"פ, ואנו נכנסים לגדרם של סעיפים 94(ב) ו-94(ג) לחסד"פ.
15. בהתאם להוראת סעיף 94(ג) לחסד"פ אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב), לא יוגש מחדש אלא בהתאם להסכמת היועץ המשפטי לממשלה, ועל כן על המאשימה לקבל את הסכמת היועץ המשפטי לצורך הגשת כתב האישום מחדש. העובדה כי כתב האישום בוטל לצורך עריכת שימוע, אין בה לשנות, שכן סעיף 94(ג) אינו מבחין בין כתב אישום שבוטל לצורך עריכת שימוע, לבין כתב אישום שבוטל מטעם אחר, כגון: קשיים ראייתיים וכיוצ"ב. המבחן הקובע הוא מועד הביטול, היינו, האם הביטול נעשה לפני תשובת הנאשם לאישום או לאחריה. במקרה זה, משהנאשם כבר בכתב האישום, הרי שהביטול נעשה לאחר תשובת הנאשם לאישום, ועל כן חלות הוראת סעיף 94(ג) המחייבת קבלת אישור היועמ"ש להגשת כתב אישום.
16. עם זאת, כפי שצינתי בדיון מיום 28.10.25, אין מניעה כי המאשימה תפנה ליועמ"ש לצורך קבלת אישור בדיעבד להגשת כתב האישום.
17. לפני סיום, אעיר כי התנהלות הנאשם עוררה בי חוסר נוחות מסוימת, שכן לאחר שהמאשימה באה לקראתו והסכימה לבטל את כתב האישום לצורך עריכת שימוע, בחר הנאשם להעלות טענה זו. עם זאת, הוראת החוק היא ברורה ומפורשת, ועל המאשימה לפעול בהתאם להוראה זו.
18. סוף דבר: המאשימה תפעל לקבלת אישור היועמ"ש לצורך הגשת כתב האישום.
- ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ו, 09 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.